

Motion till riksdagen 2019/20:1931

av **Bengt Eliasson (L)**

Ändrat regelverk för Allmänna arvsfonden

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ändring av regelverket för Allmänna arvsfonden och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Allmänna arvsfonden bildades genom ett beslut av 1928 års riksdag i samband med att arvsrätten begränsades. Kusiner och mer avlägsna släktingar uteslöts från arvsrätt, vilket ledde till att det allmännas arvsrätt utökades väsentligt. Skälet till begränsningen var en förändrad syn på arvsrätt. Kvarlåtenskap som inte övergick till en arvsberättigad släkting skulle i stället tillfalla en särskild fond, Allmänna arvsfonden. Fonden har till ändamål att främja verksamhet av ideell karaktär till förmån för barn, ungdomar och personer med funktionsnedsättning. Två statliga myndigheter har hand om arvsfondsärenden, Kammarkollegiet och Arvsfondsdelegationen. Kammarkollegiets uppgift är att företräda och bevaka fondens rätt till arv. Kammarkollegiet ska också förvalta fonden på bästa möjliga sätt och betala ut pengar till beviljade projekt samt utföra administrativa och handläggande uppgifter åt Arvsfondsdelegationen. Vilka projekt som ska få stöd ur fonden beslutas av Arvsfondsdelegationen som också följer upp projekten och informerar om fondens ändamål och fondmedlens användningsområde. Varje år får runt 400 projekt över hela landet stöd ur fonden och år 2017 delades hela 597 miljoner kronor ut. Kraven för att få stöd har skärpts, men fortfarande lyckas ungefär 20 procent av de sökande svara upp mot de kriterier som finns. Det finns givetvis många goda projekt som lyckats till följd av arvsfondens stöd, men kritik mot fonden har också funnits. Kritiken har företrädesvis handlat om vilka projekt som beviljats utifrån geografi och art. Det är hög prioritet att komma över denna kritik, vilket torde kunna göras genom lokal handläggning av beviljande av stöd. Allmänna arvsfonden borde få möjlighet att länsvis utlokalisera rådgivning, information, handläggning och utbetalningar. Möjligen bör administration av ansökningar och rapporter m.m. vara kvar centralt. Detta skulle kunna ge bättre geografiskt stöd till projekt över hela landet samt bättre förståelse för geografiska variationer. För att fortsatt

ha en hög trovärdighet och förståelse för Arvsfondens verksamhet och medelstildelning vill jag därför föreslå att Arvsfondsdelegationen får ett regelverk som ger möjlighet till länsvisa beslut för projektutdelning efter en fördelningsnyckel efter länens befolkningsandel. Denna utdelning borde skötas av länsstyrelserna som har en god lokal kännedom och kompetens att fördela medel efter inkomna, centralt godkända ansökningar.

Bengt Eliasson (L)